

unam aiunt [6] sese velle scapham relinquere quo per eam circumeamus oram maritimam si quam forte navem gallicam reperiamus quæ nos in patriam revehat. Demonstratum est in eam scapham plures quam quindecim ingredi non posse. Verum aliud nihil obtineri potuit, nec de nostris quidem navigiis. Ne morere [*sc. morer*] in hac difficultate sibi quisque ut potuit consuluit: P. Enemundus Massæus in eam quam dixi scapham ingressus est cum aliis quatuordecim; eique favit Deus uti jam Vestra Paternitas cognovit. [7] Ego ducem angulum adii obtinuique pro me et P. Jacobo Quentino socio meo, itemque pro Joanne Dixon qui admissus erat in societatem et servo item uno ut deveheremur ad insulas vicinas in quibus Angli piscari solent, inibique ut Angli[s] illis pectoribus commendaremur. Quo per eos in Angliam delati inde, quod facile est, in Galliam rediremus. Obtinui hoc quidem inquam verbis, sed verbis fides non fuit. Nos enim una cum reliquis gallis qui restabamus in universum quindecim detulerunt [8] ipsi recta in suam Virginiam longe ab eo loco in quo capti fueramus leucis facile ducentis quinquaginta. At in Virginia novum periculum. Etenim qui ibi præest suspendi nos omnes volebat, sed in primis jesuitas. Sed restitit is qui nos ceperat capitaneus, fidemque datam opposuit. Et valuit tandem vel fides vel regis timor.

His peractis, datum est negotium ei capitaneo qui nos ceperat, ut rediret in eam Novæ Franciæ partem